

Van: Urk van, Jeroen

Verzonden: donderdag 17 september 2015 11:15

Aan: Vos-Roes, José

Onderwerp: Schenning

Geadresseerd via griffier.

Ivm reacties verwijs ik graag naar het schrijven van de stichtingen Huntenkunst en van de Galerie bij de Boeken van 8 juli 2015. Beide stichtingen hebben tot nu toe geen antwoord gekregen over de gestelde vragen en over wat er gedaan is met de vernoemde aanbevelingen. Ons inziens staan daarin waardenvolle aanbevelingen waaraan een verantwoorde subsidieverordening moet voldoen. Het voorliggende ontwerp hecht geen waarde aan kwaliteit. Wat je doet is niet belangrijk, alleen op welke groep de activiteit gericht is. Daarmee wordt voorbijgegaan aan de betekenis voor de gemeente van kwalitatief hoogstaande activiteiten of wil de gemeente deze niet meer? Zowel Huntenkunst als Galerie bij de Boeken stellen hoge kwaliteitseisen.

Wat de galerie betreft heb ik begrepen, dat daarvoor een aparte regeling komt. Wel wil ik opmerken dat de galerie haar programma reeds ver van te voren vast moet leggen, willen we een kwalitatief hoogstaand programma kunnen aanbieden. Goede kunstenaars moet je ver van te voren vastleggen, zij zitten met volle agenda's. We hebben daarom –zoals gebruikelijk- het programma ver van te voren vastgelegd en we zijn met de kunstenaars de gebruikelijke verplichtingen aangegaan en wel op een tijdstip toen we nog niet de op de hoogte gesteld waren, dat de subsidieregelingen ter discussie stonden. Wij zijn er weer in geslaagd om een internationaal samengesteld programma aan te bieden (kunstenaars afkomstig uit: België, Luxemburg, Zuid-Korea, Turkije, Duitsland, Israël, Nederland).

Wat de evenementensubsidie betreft wil ik nog het volgende opmerken:

Bij de gebruikte schaal reikt uw zichtveld niet verder dan landelijk. Wat Huntenkunst betreft dient daar 'internationale reikwijdte' toegevoegd te worden en ook als zodanig beloond te worden.

Maximaal 3 jaar zouden we veranderd willen zien in: Na drie jaar vindt er een evaluatie plaats en wordt gekeken naar de meerwaarde van het evenement voor de gemeente en wel of de subsidie voor drie jaar voortgezet wordt.

Wat de huur betreft zou er sprake moeten zijn van culturele en commerciële huurprijzen. De gemeente vult de culturele huurprijzen tot commerciële prijzen aan. Graag verwijzen we u naar onze inbreng van 8 juli.

met vr groet,

Harrie Schenning

voorz Stg. Huntenkunst

voorz = Stg Galerie bij de Boeken

galerie bij de boeken

galerieruimte:
hutteweg 24
tel. 0315 - 681961
secr dierenriem 11
7071 tj ulft

Gemeente Oude IJsselstreek

bank abn-amro ulft 53 33 42 414
trv galerie bij de boeken
giro bank 80 10 46

B

Ontvangen: 27/07/2015

15ink12130

Aan: Het College van Burgemeester en Wethouders
der Gemeente Oude IJsselstreek
Postbus 42
7080 AA Gendringen

Betreft: beantwoording brief 30 juni 2015

Ulf, 08 07 2015

Geacht College,

In uw schrijven van 30 juni vraagt u om een inhoudelijke reactie op het 'concept beleidsregels nieuw subsidiebeleid'. Daaraan geven we gevolg.

Met vriendelijke groet,

Harrie Schenning

Voorzitter Galerie bij de Boeken

INLEIDING

Voordat wij overgaan tot inhoudelijke reacties willen we enige opmerkingen vooraf plaatsen. In uw brief van 2 juni 2015 spreekt u over intensieve gesprekken. Hiermee werd voor ons op zijn minst de suggestie gewekt, dat er veelvuldige contacten geweest zijn met de subsidieontvangers, althans zo lazen wij die zinsnede. Doordat deze contacten in het geheel niet met onze organisatie plaats vonden, ontstaat er maar al gauw een gevoel van buiten gesloten te worden. Vandaar ons vorig schrijven. Na ons schrijven zijn de contacten beperkt gebleven tot een korte reactie op onze brief, waarin u over de procedure spreekt. Van een echte communicatie is er geen sprake geweest. In ieder geval vond er geen enkel persoonlijk contact met ons plaats. Het is echter zeer gebruikelijk om procedures van te voren aan belanghebbenden – zoals in dit geval de subsidieontvangers- bekend te maken en niet op het moment dat het ontwerp al in een ver gevorderd en waarschijnlijk in een onomkeerbaar stadium beland is. Overigens volgde uw uitleg pas na een schrijven van ons. Met organisaties, die momenteel in onzekerheid verkeren over de te ontvangen subsidie, dient tijdig gecommuniceerd te worden en mogen niet langer in onzekerheid gehouden worden.

U zegt dat de keuze tot deelname aan de denktank gebaseerd is op 'naar soorten verenigingen'. Afgaande op het concept is er niet gekozen voor leden, die feeling hebben met de culturele activiteiten, die de waarden daarvan inzien of daarop inzicht hebben. En dan te bedenken dat cultuur het wezen van de samenleving raakt.

Het oproepen tot het geven van reacties moet wel zinvol zijn en zeker niet in een stadium suggesties vragen, als er niets meer bij te stellen valt. Graag verwijzen we naar ons gezamenlijke schrijven van 19 juni. Daarin is er sprake van 'niet meer drastisch gewijzigd zal worden'. Deze zinsnede is gebaseerd op een uitspraak van een ambtenaar. Voor ons is het zonder meer zinloos om 'aan een dood paard te trekken'. Daarover willen we duidelijk zijn. Dergelijke betrokkenheid willen we niet en stellen we zeker niet op prijs. Voor ons is het zinvol als wij in een fase er bij betrokken worden als bijsturing nog mogelijk is. Wij gaan er van uit dat uw oproep gebaseerd is op de mogelijkheid om bij te kunnen sturen. We moeten er van uit kunnen gaan, dat we serieus genomen worden en dat het geen spel voor de bühne wordt.

In ieder geval leidt uw optreden tot veel onrust. Afgaande op het ontwerp zou je kunnen concluderen, dat het voortbestaan van diverse culturele instellingen op het spel staat. Daarom is volledige openheid niet alleen gewenst, maar ook noodzakelijk. Het is belangrijk dat onze medewerkers weten of ze de toekomst met vertrouwen tegemoet kunnen zien.

In uw brief stelt u, dat u niet voor ons gekozen heeft om zitting in de denktank te nemen, omdat er dan sprake zou zijn van eigen belang en dat door onze aanwezigheid de discussie bemoeilijkt zou worden en dat we zelfs een open discussie in gevaar brengen. Gaat u er van uit dat we verkeerde dingen zeggen? Geen positieve bijdrage zullen leveren? Kennelijk hebt u weinig vertrouwen in organisaties die hun sporen verdiend hebben op cultureel gebied en zeker buiten de gemeente veel erkenning genieten. Is verdieping van de verordening niet in het belang van de bevolking? Het komt ons voor, dat het opkomen voor culturele activiteiten in de gemeente Oude IJsselstreek als ongewenst wordt gezien en daarom voorkomen moet worden. Het is niet te hopen, dat er sprake van een angstcultuur is. In onze inhoudelijke bijdrage zullen wij aan de hand van de diverse onderscheidingen en prijzen verband houdende met onze organisatie aantonen, dat onze organisatie wel degelijk waardering ten deel valt. Onze inbreng wordt op vele culturele aangelegenheden op prijs gesteld en worden we als een belangrijke stimulator van culturele activiteiten gezien. Velen zien het zich inzetten voor de cultuur als een loffelijke en prijswaardige activiteit.

U gaat er van uit dat wij niet 'out the box' denken. Wij verwachten van een gemeente, dat deze voor dat ze etiketten op plakt verifieert of dit werkelijk zo is. De bestuurders van onze organisatie zijn of waren bestuurslid (vaak hadden ze zitting in het dagelijks bestuur) van zeer uiteenlopende verenigingen en stichtingen. Deze lidmaatschappen variëren van lid zijn van de voormalige Culturele Raad Gemeente Gendringen, bestuurslid van de op sociaal gerichte stichtingen JJC (open jongerenwerk) en van MZW (mensen zonder werk), van de oudheidkundige Vereniging Gendringen, van sportevenementen, van een kunstenaarscollectief, Galerie bij de Boeken en verder onder andere van Huntenkunst. Deze gevarieerde betrokkenheid toont aan dat de bestuursleden van Galerie bij de Boeken wel terdege 'out the box' kunnen en willen denken. Afgaande op het voorliggende ontwerp geldt voor ons de vraag of de leden van de denktank zelf 'out the box' gedacht hebben. Als dat wel zo is, dan blijft het raadsel voor ons dat de cultuur volledig buiten schot is gebleven. Of is het de bedoeling, dat er op dat gebied geen bezuinigingen gaan vallen?

Voorts willen we u herinneren aan De Gelderlander van 1979. Pagina groot stond als titel boven een artikel 'GENDRINGEN SLOOPGEMEENTE'. Dat artikel gaf inzicht over hoe de gemeente met het cultureel erfgoed omging. Wij hopen dat de kop van dat artikel niet een hernieuwde actuele betekenis krijgt door de gemeente te gaan zien als de gemeente van de culturele kaalslag. Het voorliggende ontwerp negeert volledig de cultuur, negeert ze alsof ze niet bestaat. We krijgen toch niet met een cultuurvijandige gemeente te maken? Cultuur dient de smeerolie van de samenleving te zijn. Ze verbindt, inspireert en verhoogt het levensgenot en draagt bij aan een waardevol, boeiend woonklimaat. Dit alles wordt in ieder geval in het ontwerp buiten schot gehouden. Afgaande op het voorliggende ontwerp glijden we af naar een cultuur arme, fantasieloze gemeente. Welke waarde hecht u als overheid aan de cultuur?

Van een gemeente mag men verwachten, dat zij met een eigen beleid komt, dat ze een visie heeft. Wat de cultuur betreft mist het ontwerp elke inhoud. Uw oproep om te reageren roept bij ons meteen de vraag op waar we op moeten reageren. Over cultuur staat er inhoudelijk niets in. Slechts 1 keer wordt het begrip vermeld. U spreekt over culturele verschillen tussen de dorpen. Bij deze constatering blijft het.

De veel gehoorde uitspraak door de gemeente 'Wij doen wat de burgers willen' is een goedkope leuze. Dat heeft veel weg van de 'brood en spelen' moraal van de Romeinen. Natuurlijk kunnen burgers zelf veel, maar de stimulerende rol, het inspirerend te werk gaan, de aanjager zijn en ook het daadwerkelijk interesse hebben voor cultuur mogen we van onze gemeente verwachten. Deze attitudes ontbreken - althans - in het voorliggende stuk volledig. Over wat er met de cultuur gebeurt krijgen we gezien het ontwerp - sterk het gevoel, dat de gemeente dat niet interesseert. De rol van de gemeente is afwachtend. De gemeente heeft geen oog voor de activiteiten, die niet zonder financiële hulp van de gemeente in stand gehouden kunnen worden of niet zonder hulp van start kunnen gaan. Wat de activiteiten op het DRU-terrein betreft zijn deze terdege van belang voor de samenleving, voor de regio en zelfs zijn er activiteiten, die ver buiten de regio hun betekenis hebben. De activiteiten daar mogen niet vergeleken worden met activiteiten, die zo vanzelfsprekend en gemakkelijk tot stand komen. Dus activiteiten die zonder steun van de gemeente kunnen. Wij bedoelen veelal de activiteiten, die inspelen op de al vertrouwd zijnde en algemeen geaccepteerde issues, veelal komend uit de traditioneel getrouwe hoek en veelal een herhaling zijn van wat er al is. Overigens is daar niets mis mee, alleen dat is het niet waar de subsidieverstrekking alleen over moet gaan. Wij willen echter meer, verder gaan, omdat cultuur beweging is. Ze vraagt om een eigentijds antwoord, antwoord op de veranderende samenleving. De altijd prijs activiteiten mogen niet als algemeen geldig verklaard worden. Goed scoren wil nog niet altijd zeggen, dat er kwaliteit geboden wordt, dat er sprake is van een bijzondere activiteit of ingespeeld wordt op het eigentijds zijn, op verbreding en verdieping. Met name activiteiten die verder reiken, die voortgang inhouden, die de grenzen verleggen, die een geestelijke verrijking betekenen, die kwaliteit als uitgangspunt hebben

kunnen nog al eens moeilijk gedijen om financiële redenen en verdienen daardoor extra steun. Deze activiteiten vragen vaak tijd, moeten kunnen groeien. Ze dreigen helaas zonder financiële steun verloren te gaan. Moeten we dit laatste willen? Het betekent een verschraling van de cultuur en we bewijzen daarom onze samenleving daar geen dienst mee. Stilstaan betekent achteruitgang. Prikkel en het in contact brengen met nieuwe ontwikkelingen verruimen de geest, dagen uit, zetten aan tot nieuwe activiteiten. Zorgen voor een samenleving die in beweging is. Dit creatieve proces zorgt voor een wezenlijke verrijking, voor een interessante samenleving. Wij kiezen in ieder geval niet voor een Jan Saliegeest. Een dooie gemeente waar niets te beleven valt. Er mag wat ons betreft best wel wat meer peper in. We kiezen voor een gemeente waarop de bewoners trots kunnen zijn, trots op het kwalitatieve, bijzondere en diverse aanbod. Geen kruideniers mentaliteit, kortzichtigheid en geen korte termijnpolitiek. Eerst afbreken om vervolgens te jammeren wat er allemaal aan waardevolle activiteiten verloren zijn gegaan moeten we niet willen. Afbreken gaat gauw, weer opbouwen gaat moeizaam en kost veel inspanning en tijd. Ook ontmoedigen afbraakprocessen de vrijwilligers. Aan de culturele uitingen herken je de geest van de gemeente: of deze uitdagend is, uit een ingeslapen samenleving bestaat, ondernemend is, oog heeft voor cultuur of dat de nietszeggende saaiheid de boventoon voert. Dus een gemeente waar je wel of niet graag zou willen wonen. Welke keuze maakt de gemeente? Wil de gemeente überhaupt nog iets te bieden hebben of aansprekend zijn?

Van de gemeente kun je op zijn minst verwachten, dat zij bewust is van wat zij wil bereiken en dat zij inzicht heeft in de verschillende activiteiten en ook de betekenis daarvan kent, onderkent en op de juiste waarden weet in te schatten. Dat in deze fase waardevolle activiteiten zich opnieuw moeten bewijzen of geen gesprekspartner zijn zegt al genoeg. Inzicht hebben in de bestaande organisaties is een must wil men verantwoorde en juiste keuzes maken. Met deze kennis weet men wat gestimuleerd, aangevuld moet worden en wat de dubblures zijn en wat geclusterd of gecentraliseerd dient te worden. Soms boeken gebundelde organisaties in het culturele bereik meer effecten en worden daarnaast dankzij deze bundeling voor hun ondergang behoed. Versnippering kan leiden tot futloze activiteiten, veel dubbel werk, weinig effect ten gevolge hebbend en daardoor is er sprake van gemiste kansen. Het is goed dat elke kern tot haar recht komt. Maar toch moet men echter bij sommige disciplines kiezen voor een bundeling of voor een aansluiting bij de al aanwezige krachtige organisaties. Dus een aansluiten bij organisaties die zich bewezen hebben en erkenning genieten op bepaalde disciplines en daarnaast de mogelijkheid in zich hebben om nog verder door te groeien en die hun uitstraling door clustering daardoor kunnen vergroten. Clustering is momenteel zeker geen vreemd begrip. Wij denken daarbij aan het samenbrengen van het winkelbestand. Waarom zou dat ook niet gelden voor te kleine culturele activiteiten. Levensvatbare en krachtige culturele centra moet ook uw belang zijn. Het is een objectief gegeven, dat in Uft momenteel een belangrijk cultureel hart ontstaan is, dat zelfs ver buiten de regio een betekenisvolle rol vervult. Deze afbreken is een onverantwoord beleid. Welke bestuurder kan er op tegen zijn om de groeikansen van dit centrum te vergroten? Mogen wij daarnaast even partijdig zijn en voor ons zelf spreken? Uft kent op het gebied van de eigentijdse beeldende kunst een zeer aansprekend centrum, dat wereldwijd de aandacht trekt. Een dergelijk cultureel hart de nek omdraaien betekent kapitaalvernietiging en veroorzaakt een verschraling van de gemeente. Waar kunnen we straks nog trots op zijn? Er is jarenlang geïnvesteerd. Dat mag zo maar niet te niet gedaan worden. Als burgers mogen we met recht trots zijn op een dergelijk aansprekend cultureel hart wat in gezamenlijkheid tot stand is gebracht. Met trots kunnen we constateren wat er nu al bereikt is. Het zou doodzonde zijn nu te stoppen.

De gemeente dient duidelijk keuzes te maken, wat zij wel wil stimuleren en wat zij overlaat aan het burgerinitiatief. Inzicht in de meerwaarde is voor het maken van een verantwoorde keuze van essentieel belang. In het voorliggende stuk missen wij elke visie op cultureel gebied. Bij bezuinigingen de kaasschaafmethode toepassen is een al te gemakkelijke keuze en is terug te voeren op een gebrek aan visie en een onderschatting van de waarden van diverse culturele activiteiten. Tijdens de periode

van bestek 81 paste de gemeente Gendringen deze bezuinigingsmethode toe, de zogenaamde beruchte 10% regeling. Wij hopen dat de politici in hun denkproces nu verder zijn en beseffen dat dit niet de juiste weg is en ook niet meer van deze tijd is. In het hele huidige ontwerp blijft wat de cultuur betreft ons volkomen onduidelijk waar de gemeente zelf werkelijk voor staat. In onze inhoudelijke uitwerking zullen wij u daartoe wat nuttige bouwstenen aandragen.

Wij vragen ons af waar is uw huidige procesbegeleidster in werkelijkheid mee bezig is. De kille saneringstaal, uitsluitend uitgaan van centenkwesities, het niet oplossingsgericht zijn spreken ons totaal niet aan. Ons gaat het om een goed product overeind houden. Bezuinigen betekent je afvragen waarop moet je bezuinigen. Het mag zeker niet de bedoeling zijn, dat de hele cultuur bij een dergelijke operatie om zeep geholpen wordt. Wij schamen ons voor een gemeente die op een dergelijk niveau de bezuinigingen zou gaan effectueren.

Zeer goed waren we te spreken over het bureau Raijmakers-Hofmeester, dat het proces begeleidde bij de overplaatsing van de gebruikers naar de toen nog geheten DRU. Wij konden merken dat we te maken hadden met een bureau, dat het 'adviseren in cultuur' als specialisatie had. Het positieve was dat we als organisatie duidelijk ervoeren, dat hun medewerkers wisten wat cultuur inhield en de activiteiten op de juiste waarden wisten in te schatten en met oplossingsgerichte adviezen kwamen. Wij zijn het bureau erkentelijk voor de vele waardevolle adviezen, die het aandroeg om een ambitieus plan nog effectiever tot verwezenlijking te brengen. Alle relevante organisaties werden van het begin af aan betrokken bij het proces en dat gebeurde op intensieve wijze. Juist die werkwijze maakte een succesvolle afronding mogelijk.

Voordat men bezuinigt dient allereerst aan de orde te komen de inhoudelijke vraag welke waarde hecht de gemeente aan cultuur en wel in het bijzonder welke vormen wil men in stand houden en desnoods uitbreiden. Om deze vraag te kunnen beantwoorden moet men inzicht hebben in welke culturele doelen men bereiken wil (die zijn ruimer en dieper dan alleen een doelgroepenbeleid), waar baseert men de uiteindelijke keuzes op en welke meerwaarde kan bereikt worden. Inhoudelijk laat het voorliggende ontwerp dit volledig afweten. Cultuurbeleid dient de kern van de activiteiten te omvatten. Het voorliggende ontwerp is zeker niet oplossingsgericht en leidt daarom tot een afbraakbeleid.

Wij hebben het gevoel dat onze opmerkingen niet in dank afgenomen zullen worden. Mocht onze veronderstelling onjuist zijn dan bij voorbaat onze excuses. Wij prefereren duidelijkheid en hebben een niet aan duidelijkheid over te laten eigen visie ontwikkeld. Deze durven wij ook vanuit een idealistische gedreven grondhouding uit te dragen. Dat heeft overigens niets te maken met het najagen van eigen belangen. Wij staan voor ons beleid en dat heeft onze organisatie het verst gebracht en dankzij deze houding ondervinden we internationale erkenning en waardering.

Het is een zege voor organisaties om te kunnen beschikken over gemeentelijke bestuurders, die activiteiten op hun juiste waarden weten in te schatten en zo nodig vroegtijdig de waarde er van weten te onderkennen. Dit zorgt er mede voor dat belangrijke organisaties zich nog beter en effectiever kunnen ontwikkelen of mede dankzij de gemeente een goede start kunnen maken. Deze zege geldt zowel voor verenigingen als voor stichtingen. Overigens is de gemeentelijke rol ten aanzien van stichtingen in het voorliggende stuk volledig van ondergeschikte betekenis. Veelal gaat het ontwerp uit van het hebben van leden en daarnaast lijkt het wel of stichtingen niet bestaan. Verenigen hebben veelal dankzij het terug kunnen vallen op leden andere mogelijkheden dan stichtingen.

Het in stand houden van het cultureel erfgoed is niet alleen een zaak van de culturele instellingen, die daar gebruik van maken, maar daarbij is zeker ook een rol - wat ons betreft een zeer belangrijke

rol- weggelegd voor de plaatselijke overheid. Oud staatssecretaris Medy van der Laan (D'66) schreef 2005 in de BK Informatie de wijze woorden: het culturele erfgoed kan werkelijk gered worden als het daadwerkelijk een inhoudelijke taak bezit. Het zijn juist de organisaties op de DRU, die samen inhoud aan de gebouwen geven.

Onze voormalige plaatselijke politici deden bij de totstandkoming van de in eerste instantie genoemde DRU een 'verplichtend' beroep op de organisaties verbonden aan de Smeltkroes, de bibliotheek en de Muziekschool. Tot deze groep behoorde ook Galerie bij de Boeken. De galerie heeft in haar bijdrage 'Geen brug..... te ver' (27 december 2003) er toen al op gewezen, dat het in stand houden van het erfgoed niet eenzijdig op de ruggen van de deelnemende participanten afgewend mag worden, maar dat de gemeente daarin een belangrijke rol dient te vervullen. Onze notitie waarschuwde de gemeente, dat de organisaties niet hetzelfde lot mogen ondergaan als de bibliotheek in Etten. Om het klooster in Etten aantrekkelijk te maken voor een koper werden er voor een aantal jaren huurders van het gebouw gegarandeerd. Eén van de aangewezen huurders was de bibliotheek. Na enige jaren gaf de toenmalige wethouder de bibliotheek de schuld, dat de Ettense bibliotheek voor de gemeente veel te duur was en hij wilde af van de gemaakte afspraak. In dat kader hebben we de gemeente er op gewezen, dat met de toekomstige gebruikers van de DRU betrouwbare afspraken gemaakt dienden te worden. Dat inzicht werd gelukkig door de toenmalige beleidsmakers en procesbegeleiders gedeeld. Er zijn toen bindende afspraken gemaakt, die nog steeds gelden. Wij gaan vanzelfsprekend van een betrouwbare overheid uit, die in deze haar verplichtingen nakomt en haar verantwoordelijkheid kent en serieus neemt. En zeker zich ook niet onttrekken zal aan haar verantwoordelijkheid om ook in de toekomst het inhoud geven aan de gebouwen financieel mogelijk te maken. Een negatieve bijdrage leveren aan een anti -DRU stemming is ongepast en wordt zeker niet van de overheid verwacht. Van haar mogen wij verwachten, dat zij een verbindende rol speelt en geen gemeenschappen tegenover elkaar uitspeelt. Het voorliggende ontwerp mag geen aanleiding zijn om de anti-Ulftgevoelens, met name DRU-park , te verlevendigen. Wij vinden een afspraak dat het DRU project (helemaal) geen cent meer krijgt niet op zijn plaats. Het getuigt overigens ook van een nonchalante omgang met de culturele waarden. Dergelijke uitspraken gaan voorbij aan de verantwoording van de gemeente, dat deze ook een verbindende taak heeft. Een gemeente die voor en van ons allen is! Geen herleving van de oude vete zoals die was tussen KVP-kerkdorpen en KVP Ulft. Twee fronten die politiek gezien de gemeenschap jarenlang verdeeld hielden.

Positief is dat u wilt helpen met het verwerven van subsidies. U zou ons echter een nog groter dienst bewijzen als we de eerste vraag op een aanvraagformulier voor het verwerven van subsidies onder andere van de provincie positief kunnen beantwoorden. Subsidieverleners en fondsen eisen namelijk voor toekenning doorgaans een substantiële bijdrage van de gemeente, dus zij eisen een cofinanciering van de gemeente. Ze willen zeker geen gemeentelijke subsidievervanger zijn en op die grond komen meestal exploitatiekosten voor subsidiering bij hen niet in aanmerking. Bovendien is er dan ook nog sprake van een éénmalige subsidie. Daarnaast heeft onze gemeente zelf een grote kans laten liggen door geen projecten aan te melden voor het meerjarenplan, dat de provincie Gelderland onlangs aangenomen heeft. Er zijn nu geen mogelijkheden meer om daarbij aan te haken.

De galerie wordt meer dan 40 jaar op een beroepsmatige wijze uitsluitend door vrijwilligers georganiseerd en dit alles zonder beroepskrachten. In plaats dat dit u dankbaar stelt, moeten we constateren afgaande op het ontwerp, dat u ons belooft met onthouding van subsidie. Hebt u er wel eens er bij stil gestaan op welk bedrag we uit zouden komen, als we alle uren van de vrijwilligers zouden kapitaliseren. Er is sprake van een geweldige inbreng van onze mensen. U kunt toch niet verwachten, dat wij naast ons vrijwilligerswerk ook nog privé-halve de exploitatiekosten voor onze rekening gaan nemen. Op een dergelijke manier belooft de overheid vrijwilligers niet voor hun inzet.

Ten slotte op blz 6 van het ontwerp staat dat subsidies ook lui kunnen maken. Dit getuigt van een negatief inkleuren van organisaties. Er wordt van uitgegaan dat je organisaties financieel kort moet houden, anders worden ze lui. Zoals reeds aangegeven wordt onze organisatie enkel en alleen gerund door vrijwilligers. Hoeveel tijd daar in gestoken wordt valt niet te becijferen. We vinden dat het woord lui maar gauw geschrapt dient te worden. Deze aanduiding kun je vergelijken met een opmerking als 'de uitkeringen moeten omlaag, anders gaan de werklozen niet aan het werk'. Het begrip 'lui' roept associaties op alsof je met profiteurs te maken hebt. Daarom is het een zeer beledigende term.

INHOUDELIJKE REACTIE

Na deze inleiding gaan wij over tot de inhoudelijke kant van het voor ons voorliggende ontwerp. Wij zullen het u gemakkelijk maken door de voorgeslagen items vet aan te geven, zodat de culturele kernbegrippen gemakkelijk terug te vinden en te hanteren zijn.

Onze aangedragen aandachtspunten zullen soms verduidelijkt worden met voorbeelden. Het ligt voor de hand, dat deze voorbeelden vaak genomen zijn aan de hand van onze eigen praktische ervaringen. Voorbeelden geven nog meer inhoud aan de gestelde kanttekeningen. De gekozen voorbeelden kunnen niet afgedaan worden als behartiging van eigen en zeker niet van persoonlijke belangen. Ze zijn gekozen om het algemeen belang te ondersteunen en ons gezamenlijk doel in een breder en tastbaar kader te stellen. Dit laatste verwachten wij ook van de gemeente.

Er is niets mis mee met activiteiten, die uitsluitend gebaseerd zijn op sociale gronden. Wat dat betreft kunnen we 'outside the box' denken. Ook over de leefbaarheid in de diverse kernen is wat ons betreft geen verschil van mening. Wel moet men versnippering voorkomen. Dit beleid mag niet leiden tot een uitholling van de momenteel belangrijke culturele organisaties. Dat zou betekenen het kind met het badwater weggooien. Juist de huidige belangrijke organisaties hebben een positieve uitstraling op de kleinere organisaties. Aan de hand van het voorbeeld van de grote broers en hun dienstverlening kunnen de kleine zich aan hen op trekken. Daarnaast moet men bedenken dat er altijd activiteiten zullen blijven, die alleen in groter verband te realiseren zijn. Die activiteiten kunnen juist door krachtige organisaties opgepakt worden. Waar deze grote verbanden reeds zijn moet men met ze zuinig omspringen en moet men zich terdege afvragen of die wel afgezwakt of ontmanteld moeten worden. Een koude sanering is rampzalig voor het culturele leven in de gehele gemeente. Er is veel geïnvesteerd in deze organisaties en het komt er op aan om zich niet te bezondigen aan kapitaalvernietiging en aan verlies van deskundigheid. Daarom zullen organisaties met een **kerntaak** op financiële ondersteuning moeten kunnen rekenen.

Het is wenselijk dat het ontwerp in **twee subhoofdstukken** opgedeeld wordt en wel de afdeling met de subsidies waarbij het accent niet zo zeer komt te liggen op de inhoudelijke kant van een activiteit maar gericht is op wie men bereikt. Dus waar meer sociale gronden tot subsidieverstrekking leiden en niet zo zeer de kwaliteit, de inhoud van een activiteit.

Daarnaast is ons voorstel aandacht te besteden aan subsidies, waarbij de culturele inhoud een dominante rol speelt. Daaraan zijn ook andere criteria verbonden voor de subsidietoekenning dan bij de vorige groep. Natuurlijk spelen sociale gronden bij de tweede groep mede een rol, omdat ook bij deze activiteiten zaken als publiekbereik een rol blijven spelen, dus de toegankelijkheid.

Aangezien het voorliggende ontwerp zich uitsluitend beperkt tot de groep bij wie de inhoudelijke kant geen rol speelt, zullen onze aanbevelingen vooral gaan over subsidietoekenning waarbij culturele waarden juist als criteria genomen dienen te worden.

Er zijn activiteiten die in eerste instantie niet zo vanzelfsprekend zijn, maar toch een duidelijke meerwaarde bezitten. Wij zouden deze groep willen aanduiden met pioniersactiviteiten. Als we van onze eigen situatie uitgaan is het nu ondenkbaar hoe de burgers over kunst dachten toen we in 1972 met exposities in Uft begonnen. Zowel de plaatselijke overheid als ook diverse inwoners in Uft stond daar vijandig tegenover. Het organiseren van exposities werd opgevat als niet solidair zijn aan de toenmalig heersende cultuur. Die bestreek voornamelijk sport- en muziekbeoefening, dus was ze vrij eenzijdig en beperkt. Zelfs ontstond er toen in het bibliotheekbestuur de discussie of kunstexposities wel in een bibliotheek thuis hoorden. Het toenmalig controlerend orgaan voor bibliotheken uit Amsterdam moest het verlossende antwoord geven. Ondertussen heeft de galerie bereikt dat de beeldende kunst zeker in Uft een belangrijke en vanzelfsprekende plaats inneemt. Ook heeft het zelf creatief bezig zijn in de regio een ruime ingang gekregen en werkt de galerie inspirerend. Wij liepen voorop om exposities met een bibliotheek te combineren. Deze combinatie heeft veel navolging gekregen. De bibliotheken hebben de fase van alleen boeken- en platenuitleenfabriek te zijn al lang achter zich liggen. In 1979 was een uitzending van het Duitse cultuurprogramma 'Mosaik' gewijd aan onze galerie. Centraal stond het fenomeen, dat het uitlenen van boeken door een Nederlandse bibliotheek met het houden van exposities gecombineerd werd. In dezelfde tijd kregen we bezoek van een groep Engelse studenten, die opgeleid werden tot bibliothecaris. In het begin speelden argumenten als verkeerde activiteit, te hoog gegrepen, er is al van alles een verstikkende rol. Elke vernieuwing of voortgang werd moeilijk gemaakt. Ook van de toenmalige overheid ondervonden we geen morele steun, het tegendeel. Zoals reeds in de inleiding gesteld, het is een zege dat je te maken krijgt met bestuurders, die activiteiten op de juiste waarde kunnen en willen inschatten. De voorgelegde verordening getuigt daar niet van. Momenteel is de galerie een begrip geworden. Het argument 'kunst is voor de burgers te hoog gegrepen' is een uiterst arrogant en elitair standpunt. Met het niet aanbieden van kunst ontnemen je de burgers de mogelijkheid om kunstliefhebber te worden. Niet iedereen heeft van huis uit meegekregen, dat kunst verrijkend, spannend is en een ontdekkingstocht inhoudt. De galerie is het levende bewijs, dat je de interesse voor kunst kunt wekken en stimuleren. Geeft burgers daartoe echter wel de kans. Daarom verdienen activiteiten die voorzien in het verruimen en verdiepen van de cultuur extra steun. Op die activiteiten moeten we zuinig zijn. Daarbij mag de overheid niet afzijdig blijven. Het zijn organisaties als de galerie die een kentering te weeg kunnen brengen. Dit toont het door ons gegeven voorbeeld aan.

Er zijn organisaties die voorlopers zijn en de aanzet geven tot nieuwe organisaties. De galerie is zo'n voorbeeld. Niet alleen is ze één van de oudste galleries in de Achterhoek, maar ze heeft ook een belangrijke positie in de kunstwereld verworven en ze beschikt momenteel over een internationaal netwerk. Ze droeg bij aan een belangrijke cultuurverandering waardoor kunst ook in de belangstelling is komen te staan, zelfs in onze gemeente waar de beeldende kunst niet in tel was. Nu speelt deze cultuurvorm een belangrijke rol. Daarnaast stond de galerie aan de wieg van menig nieuwe organisatie. Te denken valt hierbij aan de Oudheidkundige Vereniging en aan Huntenkunst. Het zou vreemd zijn dat de galerie niet meer verder zou kunnen.

Voor de verhuizing naar de DRU was het begrip *synergie* een geliefd begrip bij het gemeentebestuur. De gebruikers van de DRU cultuurfabriek zijn een prachtig voorbeeld van synergie geworden. Als we ons zelf tot voorbeeld nemen dan was er al voor de verhuizing een nauwe samenwerking tussen de bibliotheek en de galerie. Deze samenwerking lag voor de hand, omdat we een zaal gratis in gebruik hadden van de bibliotheek. Daarnaast konden beide organisaties profiteren van elkaars bezoekers. Voor de galerie was altijd een synergie-aangaan met de bibliotheek een belangrijk uitgangspunt. Juist in deze combinatie lag onze grootste mogelijkheid om beeldende kunst voor een breed publiek toegankelijk te maken. De hechte samenwerking is in de DRU Cultuurfabriek voortgezet. Ook is er van 1980 een belangrijke samenwerking ontstaan met Die Grosse Kunstaussstellung Düsseldorf. Een zeer intensieve samenwerking is er met de Stichting Huntenkunst. Onze en deze stichting streven dezelfde doelstellingen na: eigentijdse beeldende kunst onder de aandacht brengen, een

kunstplatform bieden en het publiek in contact brengen met kunst uit verschillende landen, waarbij steeds kwaliteit het uitgangspunt blijft. Dankzij Huntenkunst is het voor de galerie mogelijk geworden jaarlijks een expositie te organiseren met werken van deelnemers uit het land, dat op het evenement centraal staat. Het filmhuis haakt daar eveneens op in. Ook is onze naamsbekendheid dankzij Huntenkunst in het buitenland door deze samenwerking alleen maar vergroot en ook dit is in het belang van de gemeente. Uiteraard is er een hechte samenwerking met de DRU Cultuurfabriek. Steeds wordt gekeken naar hoe we elkaar kunnen versterken. Uiteraard vindt er een veelvuldig partneroverleg plaats om de synergie nog meer uit te bouwen. Op de DRU wordt bereikt, wat de gemeente zelf wilde. Het zou ons verbazen dat er een verordening komt, die om financiële redenen de zo geslaagde synergie om zeep helpt. Als gemeente gaat men toch niet iets opzetten, zelfs dwingend voorschrijven om het vervolgens te laten struikelen. Van de gemeente verwachten we een consistent beleid en dat zij zichzelf serieus neemt en niet in deze fase gaat afhaken. Haar synergie-eis schept ook verplichtingen naar de gemeente zelf toe.

Er dient rekening gehouden te worden met de vergrijzing. Dit wil zeggen dat er een enorme behoefte aan vrije tijdsbesteding gaat komen. Daarnaast zal er geleidelijk ook een aanwas van ouderen komen, die een opleiding hebben genoten. Dus zal er steeds minder sprake zijn van een generatie, die na de lagere school rechtstreeks in het 'poetshok' belandde. Deze verschuiving vraagt ook om een aanpassing. Dus steeds meer ouderen die in cultuur geïnteresseerd zijn en niet meer de groep zijn die de oude dag ervaren als een tijd van uitrusten, dus van niets doen. De vergrijzing vraagt om ruim opgezette centra, waarin diverse culturele activiteiten samenkomen, de culturele snuffelprojecten. Ook is het een gegeven dat het slecht ter been zijn voor velen problemen gaat opleveren, daarom komen activiteiten waar je niet zoveel hoeft te lopen daaraan tegemoet. Te denken valt aan theater, film, muziek, bibliotheek, expositie, lees- en computertafels. Ook speelt voor velen van deze groep de vereenzaming een rol. Daarom bestaat de behoefte bij hen aan het hebben van een ontmoetingsplek een belangrijke rol. Maar ook een dienstlening, die niet te onpersoonlijk is geworden. De gemeente heeft rekening te houden met de veranderende situatie. De DRU Cultuurfabriek speelt daar prima op in. Een receptie die mensen persoonlijk te woord staat, een lezershoek waar je behalve lezen ook anderen ontmoeten kunt, een schaftlokaal en terrassen waar je ongedwongen samen kunt komen. Een gebouw waar altijd wat te doen is en waar je mensen kunt ontmoeten. Wetenschappelijk is bewezen, dat culturele activiteiten mensen jonger en gezonder houden. Ook daarom kan de gemeente de cultuur niet negeren en verklaren tot een vrijblijvende zaak. Daarnaast heeft eenzaamheid invloed op de gezondheid. De gemeente zweert bij het begrip preventie. Wij zouden zeggen denk daarbij ook eens aan de culturele activiteiten.

Een belangrijke groep is de jeugd. Het is van belang dat deze groep het gevoel krijgt, dat ook binnen de gemeente voor de jongeren aansprekende activiteiten zijn. Onwenselijk is de uittocht van deze groep naar elders, in ieder geval dat er weinig jongeren na hun studie terugkeren. Vandaar is belangrijk dat de jeugd werkelijk gaat ervaren wat voor belangrijke zaken ze hier achter laat. Van belang is dat er een positieve herinnering van de geboortestreek meegegeven wordt. Het is daarom belangrijk, dat er werkelijk iets te beleven valt. De jeugd dient op een speciale manier kennis te maken met diverse culturele activiteiten en wel op een voor hen aansprekende manier. Jong geleerd is overigens oud gedaan. Een goed cultuurbeleid betekent in wezen een blik naar de toekomst en betekent daarom een goede investering. Wij willen immers de jeugd graag hier houden, op zijn minst dat de jongeren terugkomen. De verordening voorziet daar niet in. Daarom is van belang dat binnen de subsidieregeling speciaal opgenomen wordt de **culturele beleving voor de jeugd**. Ook daarvoor zijn de activiteiten op het DRU park een uitstekend adres. Te denken valt aan de POPzaal, Filmhuis, theater, bibliotheek, Muziekschool, leeszaal, de computerafdeling inspringend op eigentijdse middelen. Vele leerlingen bezoeken de galerie om voor school een verslag te schrijven. Er wordt druk gebruik gemaakt van het infoboekje, dat de exposities begeleidt. Ook Huntenkunst ontvangt vele middelbare scholieren, die dankzij het evenement hun schoolopdracht kunnen vervullen. Het

schrappen van deze activiteiten door het ontbreken van subsidiemogelijkheden lijkt ons ongewenst. Zover mag het niet komen. Er blijft zeker voor deze groep een plek nodig, waar bijzondere en aansprekende activiteiten plaats vinden.

In het ontwerp is er sprake van de zich volledig distantieerende overheid wat cultuur betreft. Het gezegde 'we laten het aan de burgers over' gaat zeker niet op. Graag verwijzen we alleen al naar het onderwijs. Er bestaat terdege wel een **gemeentelijke verantwoordelijkheid** om samen met organisaties de toegankelijkheid tot cultuur overeind te houden, deze te bevorderen en zo mogelijk te verbeteren. Geen afwezige overheid maar een bestuur die de cultuur serieus neemt en er zich voor inzet. Goed voorbeeld doet volgen. We citeren wat er in 'Een brug...te ver' staat over het gemeentelijke rapport in verband met de verhuizing van de organisaties naar de DRU: "Het rapport is geschreven vanuit een zeker idealisme, van een creatieve en meedenkende houding". Juist deze positieve, zich inzetende houding missen we in het huidige ontwerp. Het toenmalige rapport was door de samenstellers juist oplossingsgericht opgesteld en mede daardoor slaagde zij er in om het aanvankelijke verzet bij de beoogde deelnemers om te zetten in medestanders.

Het is kortzichtig om cultuur te zien als weggegooid geld. Diverse subsidies komen niet alleen organisaties ten goede, maar ze dienen vaak ook op diverse manieren buiten de organisaties om commerciële belangen. We denken hierbij wat activiteiten aan positieve pr. op kunnen leveren. Een gemeente kan op een geweldige manier op de kaart gezet worden door het hebben van bijzondere en veelzijdige activiteiten. In onze gemeente moet je zijn, omdat er geweldige dingen gebeuren. Menig gemeente zou daarop jaloers zijn, zeker wat er in Ulft gebeurt. We durven met zekerheid te stellen, dat van de activiteiten op het DRU terrein een enorme pr werking uit gaat ten gunste van de gemeente. Daarvan kan de gehele gemeenschap profiteren en zich profileren. De galerie is onder andere een organisatie, die dat bewerkstelligt. Juist door de internationale opzet en het garandeerde kwaliteitsaanbod betekent het ook voor de lokale kunstenaars, die de galerie in haar programma opgenomen heeft, een enorme pr. Deze pr. kunnen kunstenaars gebruiken voor hun artistieke cv. Menig kunstcatalogus (in diverse talen) vermeldt onze galerie. Via ons krijgen diverse kunstenaars elders exposities aangeboden en wordt hun naamsbekendheid alleen maar groter. Juist onze internationale contacten (vele buitenlanders komen voor het eerst in aanraking met het DRU park) zorgen voor vele inverdieneffecten, die derden ten goede komen. Wij denken bijvoorbeeld aan bezoekers, die na een bezoek van een expositie gaan dineren, overnachten of ervaren dat het in onze gemeente goed vertoeven is, wat de toeristische industrie ten goede komt. Er is sprake van een bijzondere bijdrage aan het woonklimaat. Juist deze **materiële en immateriële verdiensten** dienen in uw verordening vertaald te worden.

Een ander aspect voor een culturele financiële bijdrage is de **toegankelijkheid** (laagdrempeligheid) van een activiteit. Dit slaat niet alleen op betaalbare toegangsprijzen maar ook op het feit, dat het culturele aanbod binnen de gemeente grens plaats vindt, waardoor de inwoners niet geconfronteerd worden met het maken van lange reizen (o.a. naar Amsterdam), die overigens ook nog dure reis- en verblijfskosten met zich brengen. De verordening moet oog hebben voor inspirerende, stimulerende, veelzijdige, eigentijdse, kwalitatieve, betaalbare activiteiten, die dicht bij onze burger georganiseerd worden. Ook het openbaar vervoer bemoeilijkt het bezoeken van activiteiten elders. De galerie kent geen entreegelden en brengt de kunst afkomstig uit de hele wereld dicht bij huis.

Een belangrijk aspect is binnen het culturele spectrum de **kwaliteit** van een activiteit. Daaraan zijn een aantal kwaliteitscriteria te stellen. De criteria zijn afhankelijk van het soort culturele activiteit. Wij vinden uw voorbeeld bij de sport waarbij sprake is van een hogere klasse willen worden een ongelukkig voorbeeld wat ons betreft. Bij de culturele beleving speelt kwaliteit juist een enorm belangrijke rol. Geen kwalitatief hoogstaande kunst aanbieden blokkeert de voortgang en ontnemt

burgers zoals reeds beschreven veel. Eerst zorgt het vaak zien voor gewenning, vervolgens ontstaat er de interesse voor kunst. In de Achterhoek is een uitgebreide muziekcultuur, omdat aansprekende voorbeelden jarenlang een aanzuigende rol hebben gespeeld. En wel zo sterk dat, met name zang, de alleen gewaarde culturele vorm werd. Het gevaar is wel, dat men uit een soort zelfgenoegzaamheid blijft steken in een herhaling van repertoire (dit is om in uw denktrant te blijven even van ons 'outside the box'). Gelukkig zijn er op dit gebied ook organisaties, die de drang naar verandering hebben, de sprong naar nieuwe vormen aandurven. Onze verdienste is juist het aanbieden van bijzondere en kwalitatief hoogstaande kunst. Juist door dit beleid te voeren, zijn we er in geslaagd om na meer dan veertig jaar de kunst bij de bewoners in de regio in de belangstelling te krijgen, ook voor kunst dat in eerste instantie nog al moeilijk toegankelijk leek. Juist opmerkelijke activiteiten stimuleren niet alleen het komen tot kijkgenoet, maar ook tot het zelf actief beoefenaar van een activiteit worden. De schaatsport in Nederland had nooit zoveel beoefenaars gekregen wanneer de Nederlanders niet zoveel medailles in de wacht geslepen hebben. Op dit moment gaat dat ook spelen binnen de dartsport. Voor dergelijke effecten dient de verordening rekening te houden. Een goede, stimulerende activiteit gevoed door een pionierende kracht verdient financiële steun.

Volgens ons zijn de grensoverschrijdende activiteiten van belang. Gezien de ligging van de gemeente is er zonder meer winst te halen door samenwerking met organisaties in Duitsland. De Cultuurfabriek zet samen een project op met Münsterland waarbij ook de galerie betrokken is. Dergelijke voor onze regio belangrijke ontwikkelingen verdienen uw steun.

Er zijn organisaties die om hun **bijzondere verdiensten** voor cultuur beloond zijn door onderscheidingen of prijzen. In 2003 werd de cultuuronderscheiding gemeente Gendringen toegekend in verband met de exposities in Galerie bij de Boeken. In 2005 volgde de prestigieuze Bokaal van het Prins Bernhard Cultuurfonds Gelderland als waardering voor de activiteiten van Huntenkunst en Galerie bij de Boeken. Deze prijs is gebaseerd op de bijzondere bijdrage, die op cultureel gebied geleverd wordt en die een grote betekenis heeft voor de inwoners van Gelderland. Deze erkenning betekent een waardering van buiten de gemeente af. Ze werd voor de zesde keer uitgereikt. Het zou wrang zijn dat de galerie met een dergelijke status haar deuren zou moeten sluiten door toedoen van de gemeente Oude IJsselstreek.

Tot slot dient de verordening de **meerwaarde** van een activiteit als maatstaf mee te nemen. De meerwaarde is zeker in het kader bij een financiële culturele toekenning van essentieel belang. Te denken valt aan kwaliteit, vernieuwend, een aanvulling op het gangbare, het grensverleggende karakter, het internationale karakter, platform zijn, synergie-aspecten, pr-overwegingen, kernfunctie, uitstraling, woonklimaatverbetering, materiële en immateriële neveneffecten, cultuur in belang van bepaalde groepen, voorbeeldfunctie, toegankelijkheid. Het zijn enige aspecten die wisselend bij de organisaties van toepassing kunnen zijn en als één of meerdere wegingsaspecten voor subsidieverlening kunnen gelden.

